

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក និងចុងទី 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 – លេខបួន

Jeff Pippenger
2023-09-19

១៨៦៣

សារនៃដានីយ៍លែ ដំពូកទី៨ និងទី៩ ដដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយទទួលបានអ្វីឡាយ
គួរឲ្យមានបរិភោគនៅឆ្នាំ 1798។ ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃដំពូកទី៨
គួរឲ្យមានបកស្រាយនៅក្នុងដំពូកទី៩ ដោយការប្រៀប
ប៉ុន្តែមិនមែនពេលដែលដានីយ៍លែមានលើកឡើងនូវសេចក្តីអធិស្ឋានមួយ
ដដែលគួរឲ្យមានចាត់ទុកថា
ជាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់មនុស្សស្រីមានសារៈសំខាន់បំផុតមួយក្នុងព្រះគម្ពីរ។
នៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាននោះ ដានីយ៍លែបញ្ជាក់ថា គាត់បានយល់ឃើញថា
ការបំផុសឲ្យចេញរាល់របស់ក្នុងយូស្វាឡើយនឹងមានរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ស្របតាមអ្វីដែលគាត់បានរកឃើញនៅក្នុងគម្ពីររបស់យេស៊ូ។

នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃរដ្ឋសហរដ្ឋអាមេរិក បុគ្គលរបស់អហស្ត្រូស ជាពូជពង្សរបស់ជនមេឌី
ដដែលគួរឲ្យមានតាំងតែចុងស្រោចយូស្វាឡើយនឹងគ្រប់រូបរបស់ជនខាងដើម;
នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃរដ្ឋសហរដ្ឋអាមេរិក ខ្មែរ ដានីយ៍លែ
បានយល់តាមរយៈគម្ពីរអំពីចំនួនឆ្នាំ
ដដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូបានមកដល់យេស៊ូជាហោរាថា
ទ្រង់នឹងបំពេញឲ្យគ្រប់ចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំ
ក្នុងការបំផុសឲ្យចេញរាល់របស់ក្នុងយូស្វាឡើយ។ ដានីយ៍លែ 9:1, 2

យេស៊ូបានបញ្ជាក់ផងដែរថា នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះ
បលេសសុភារនឹងស្តាប់ ខណៈដែល ស៊ីរូស ជាមេទ័ពរបស់ ដានីយ៍លែ បានរាយការណ៍ក្នុងហាប៊ីឡូន។

ហើយស្រុកដ៏ទាំងមូលនេះនឹងក្លាយជាទីស្នាក់ជូរជង
និងជាវត្តមាននៃសេចក្តីបញ្ចេញនូវអំណរ
ហើយបណ្តាជាតិទាំងនេះនឹងបម្រើស្រុកចេក្នុងហាប៊ីឡូនអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
ហើយនឹងកើតមានឡើងថា កាលណាចិត្តសិបឆ្នាំបានបំពេញគ្រប់ហើយ
នោះយើងនឹងដាក់ទោសស្រុកចេក្នុងហាប៊ីឡូន និងជាតិនោះ
ដូចព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល ព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ
ព្រមទាំងស្រុកដ៏របស់ពួកគេខាងដើម
ហើយយើងនឹងផ្ទេរឲ្យវាក្លាយជាទីស្នាក់ជូរជងជារៀងរហូត។ យេស៊ូ 25:11, 12.

ដានីយ៍លែក៏បានកំណត់ថា ការស្នាក់ជូរជងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះ
គឺជាការសម្រេចនៃទំនាយមួយដដែលម៉ូសេបានកត់ត្រាទុក។

ម៉ែនហើយ អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានរំលងក្រីក្រយ៉ាងណាស់របស់ទ្រង់ ដោយបានបំពេញទៅ
ដើម្បីបិទស្រាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់; ហេតុនេះហើយ បណ្តាតាសា
និងពាក្យសម្តែងដែលបានសរសេរនៅក្នុងក្រឹត្យវិស័យរបស់ម៉ូសេ
ជាអនុកបម្រើរបស់ព្រះ បានគួរចាក់ទម្រង់ក្នុងចិត្តយើង

ពីព្រោះយើងមានធុរៈវិហាបទាន់នឹងទ្រង់។ ហើយទ្រង់មានបញ្ជាដាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ដល់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាន់នឹងយើង
និងទាន់នឹងចៅក្រមរបស់យើងដល់មានវិនិច្ឆ័យយើង
ដោយនាំអំពើអាក្រក់ដ៏ធំមួយមកលើយើង; ដុបិត នៅក្នុងរោមមេឃទាំងមូល មិនដល់
មានការណាមួយបានប្រព្រឹត្តដូចដល់មានកម្រិតមានលើក្នុងយូសាឡិមឡើយ។
ដូចដល់មានសរសរនៅក្នុងក្រវីត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ
អំពើអាក្រក់ទាំងនេះទាំងអស់មានមកលើយើងហើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
យើងមិនមានអង្គរនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនិយោជកឡើយ
ដើម្បីបិទយើងបង្អង់ព្រះអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង
ហើយយល់អំពីសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ ដានីយ៉ែល ៩:១១-១៣។

«សម្បថ» ដល់អីស្រាអែលបានបំពាន ហើយបណ្តាគាល់ឲ្យកើតមាន «បណ្តាសា» នោះ គឺជា
«បុរាណវិទ្យា» នៃ លើវិន័យ ជំពូក ២៦។ ពាក្យដល់ត្រូវបានបកប្រែថា «បុរាណវិទ្យា» នៅក្នុង
លើវិន័យ ជំពូក ២៦ គឺជាពាក្យហេប្រឺដដល់ដូចគ្នានឹងពាក្យដល់ត្រូវបានបកប្រែថា
«សម្បថ» នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ៩។ សម្បថរបស់ម៉ូសេ
ដល់តំណាងដោយពាក្យដល់ត្រូវបានបកប្រែថា «បុរាណវិទ្យា» នោះ
គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាដ៏បង្កអស់ដល់វិលវៀម មីឡូលីវ បានរកឃើញ ហើយ
យកជាសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានដ៏បង្កមួយក្នុងចំណោមសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់គាត់
ដល់ត្រូវបានដាក់មួយឡើងនូវ ១៨៦៣។ វិលវៀម មីឡូលីវ តំណាងឲ្យ អលើយ៉ា
ហើយការនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ ព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ។

«មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យទទួលយកសច្ចក្តីពិតដល់វិលវៀម មីឡូលីវ
បានប្រកាសផ្តោត ហើយពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះត្រូវបានលើកឡើងក្នុងវិញ្ញាណ
និងអំណាចរបស់ អលើយ៉ា ដើម្បីប្រកាសសារនោះ»។ Early Writings, 233.

ក្នុងឆ្នាំ 1863 ចលនាមីលូនរោយក៏បានបញ្ចប់
នៅពេលដល់អស់អ្នកដល់មុននេះបានស្ថិតនៅក្នុងចលនានោះ
បានចាប់ផ្តើមបង្កកើតពួកជំនុំសន្តិសុខ-ដល់ អង្គរនេទីស្ត។
នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមជាពួកជំនុំមួយ ចលនានោះក៏បានបញ្ចប់។
វាបានបញ្ចប់នៅពេលដល់ពួកគេបានសម្រាប់ម៉ូសេ ដូចដល់មានតំណាងនៅក្នុង
«បុរាណវិទ្យា» នៃលើវិន័យ ជំពូកមុកប្រាំមួយ ហើយនៅពេលដំណាលគ្នានោះ
ពួកគេក៏បានសម្រាប់អលើយ៉ា ដល់ជាអ្នកនាំសារដល់មាននាំយក «ពាក្យសម្បថ»
របស់ម៉ូសេមកកាន់ចលនានោះ។ ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា ទាំងពីរ ត្រូវបានសម្រាប់នៅក្នុងឆ្នាំ
1863 ហើយមិនត្រូវបានប្រកាសឲ្យរស់ឡើងវិញឡើយ រហូតដល់ក្រោយថ្ងៃ 11 ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ 2001 នៅពេលដល់ព្រះមាននាំចលនា Future for America
ត្រឡប់ទៅកាន់ផ្តល់ចាស់វិញ។

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក បានទទួលស្គាល់ថា ថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១
គឺជាការមកដល់នៃទេវាទីបី ហើយអ្វីដែលបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណនោះថា
ការវាយប្រហាររបស់សាសនាអ៊ីស្លាម នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា
គឺជាបុរាណវិទ្យាស្តុកនៃទេវាទីបី ដូចដល់ពួកមីឡូលីវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ
ដល់ត្រូវបានតំណាងយ៉ាងជាក់លាក់នៅលើកំនូសកាងអ្នកក្បូសក្បាយ ឆ្នាំ១៨៤៣ និង
១៨៥០ ទាំងពីរ។ ដោយវិលវៀមឡើងនូវបុរាណវិទ្យាស្តុកមីឡូលីវ
ដើម្បីគាំទ្រគ្នាទិសមួយទំនើបរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម

ព្រះអម្ចាស់ក៏បានបើកការយល់ដឹងរបស់អនាគតសម្រាប់អាមេរិកអំពី «បុរាណវិទ្យា» នៃវិវិធីនីយ ជំពូក២២ ដដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញជាប្រភពនៃលើកតម្កល់តាងទាំងពីរ ក្នុងជួរកណ្តាល។ ហើយនៃលើកតម្កល់តាងទាំងពីរ ចំណុចកណ្តាលនៃជួរកណ្តាលគឺជាលើកតម្កល់។ នៅពេលព្រះទ្រង់បានដឹកនាំក្នុងការបង្កើតតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក ទ្រង់បានធានាថា «សម្បជ» របស់ម៉ូសេ គឺ «បុរាណវិទ្យា» នៃវិវិធីនីយ ជំពូក២២ ជាចំណុចកណ្តាលនៃតម្កល់ព្យាករណ៍ផ្សេងទៀតទាំងអស់ ហើយថា នៅលើតារាងទាំងពីរ ព្រះគ្រីស្ទបានដាក់នៅក្នុងចំណុចកណ្តាលយ៉ាងពិតប្រាកដ។

នេះស្របគ្នានឹងរយៈពេលមួយដដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយមួយទៀត ដដែលគួរឲ្យមានការយល់បកស្រាយនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ៩ ដដែលបានបញ្ជាក់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងបញ្ចេញជាស្រេចក្នុងសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនអស់រយៈពេលមួយសប្តាហ៍។

ហើយគាត់នឹងបញ្ចេញជាស្រេចក្នុងសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន សម្រាប់មួយសប្តាហ៍;
ហើយនៅកណ្តាលសប្តាហ៍ គាត់នឹងផ្ទេរវិញ្ញាប័ត្រ និងដង្កាយគួរឲ្យយល់;
ហើយដោយសារការរាលដាលនៃពិរិយក្នុងស្ថានភាពអប្បបរមា គាត់នឹងផ្ទេរវិញ្ញាប័ត្រដល់
រហូតដល់ទីបញ្ចប់សព្វគ្រប់ ហើយអ្វីដែលបានកំណត់ទុកនោះ
នឹងគួរឲ្យបារម្ភលើទិសដាក់ផ្សេងៗ ដានីយ៍លែ 9:27។

មួយសប្តាហ៍នៃការព្យាករណ៍មានរយៈពេលពីរពាន់បុរាណមុនក្នុងនៃមិគុតសញ្ញា ហើយការព្យាករណ៍នៃការប្រៀលកំពុងបកស្រាយនោះ បានកំណត់ថា នៅក្នុង «កណ្តាល» ឬចំណុចកណ្តាលនៃពិរិយក្នុងស្ថានភាពអប្បបរមា គាត់នឹងផ្ទេរវិញ្ញាប័ត្រទាំងនោះ ព្រះគ្រីស្ទនឹងគួរឲ្យអរគុណ។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាចំណុចកណ្តាលនៃ «ពិរិយក្នុងស្ថានភាពអប្បបរមា» នៅលើតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក ហើយក៏ជាសប្តាហ៍ដដែលទ្រង់បានបញ្ជាក់ស្រេចក្នុងសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនផងដែរ។

នៅឆ្នាំ 1863 សាសនាអាដរនេទិសបានចាប់ផ្តើមឡើងជាក្រុមជំនុំមួយ ហើយចលនាមីឡិយ៉ាត៍ដដែលបានទទួលអំណាចដោយវិញ្ញាណរបស់អលើយ៉ា គួរឲ្យមានសម្លាប់។ ចលនាមីឡិយ៉ាត៍បានយល់ថា ក្នុងបរិបទនៃក្រុមជំនុំទាំងបុរាណវិទ្យានៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ពួកគេគឺជាក្រុមជំនុំភីឡាដលែភា។ អ្នកទាំងឡាយដដែលបានបំបែកខ្លួនចេញពីពួកគេបន្ទាប់ពីការខកចិត្តផ្ទាល់ផ្ទាល់នៃឆ្នាំ 1844 នោះ គួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាឡើងវិញ។ នៅឆ្នាំ 1856 James White បានចាប់ផ្តើមអត្ថបទជាសិរិយនៃក្នុង Review and Herald ដោយបញ្ជាក់ថា ចលនាដដែលបានចាប់ផ្តើមជាភីឡាដលែភា បានកុលាយទៅជាឡើងវិញ។ ហើយសមាជិកទាំងឡាយគួរតែស្វែងរកឱកាសព្យាបាលដដែលបានផ្តល់ជូនដល់ក្រុមជំនុំឡើងវិញ។ នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ក្នុងសារព័ត៌មានដដែលនោះ James White បានបោះពុម្ពផ្សាយអត្ថបទជាសិរិយ ដដែលសរសេរដោយ Hiram Edson អំពីទំនាយពិរិយក្នុងស្ថានភាពអប្បបរមាឆ្នាំនៃវិវិធីនីយ ជំពូក 26។ អត្ថបទទាំងនោះមិនដដែលគួរឲ្យមានបញ្ចប់ឡើយ។

នៅពេលដដែលព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំចលនា Future for America ឲ្យគួរឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការផ្តល់ឱកាសបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ អត្ថបទទាំងឡាយរបស់ Edson គួរឲ្យមានការយល់ឃើញឡើងវិញ ហើយជាលើកដំបូងក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ រយៈពេលទាំងពីរនៃពិរិយក្នុងស្ថានភាពអប្បបរមាឆ្នាំនៃវិវិធីនីយ

គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាជាបណ្តាសាព័រ។
មួយបុរាណនឹងក្នុងសម័យព័ន្ធជប់នៃភាគខាងជើង
និងមួយទៀតបុរាណនឹងក្នុងសម័យព័ន្ធពីរនៃភាគខាងត្បូង។ Miller
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ "បុរាណវិទ្យា" បុរាណនឹងនគរភាគខាងត្បូង គឺយូដា ប៉ុន្តែ Edson
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ "បុរាណវិទ្យា" បុរាណនឹងនគរភាគខាងជើង គឺអ៊ីស្រាអែល។ Future
for America បានយល់ឃើញថា ទាំងពីរនេះគួរអនុវត្ត។
នៃពេលវេលាប្រកបដោយឧបាយទាំងពីរគួរឲ្យមានបញ្ចូលគ្នា វាបង្កកំណើតនូវទំនាយដដែល
Miller ឬ Edson មិនផ្តល់ឲ្យមានទទួលស្គាល់ឡើយ។

នៃពេលវេលាដដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំ Future for America
ត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះបុរាណបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 2001 នោះ «សម្បជ» របស់ម៉ូសេបានរស់ឡើងវិញ
ហើយឈរឡើងលើដីដដែលរបស់វា។ សារដដែលជាប់ទាក់ទងនឹង «សម្បជ» នោះ
ក៏គួរឲ្យមាននាមកបង្ហាញដោយអ្នកនាំសាររបស់ទេវតាទីបី
ដូចដែលវាគួរឲ្យមាននាមកបង្ហាញ
និងបានក្លាយជានិមិត្តរូបដោយអ្នកនាំសាររបស់ទេវតាទីមួយដែរ។ Future for America
គឺជាចលនាដដែលបានបុរាណសារដដែលកំណត់ដោយ «ម៉ូសេ» ក្នុងអំណាចនៃ «អលើយ៉ា»
ហើយអលើយ៉ាបានផ្តល់ទីបន្ទាល់របស់ម៉ូសេយ៉ាងច្បាស់លាស់
រហូតដល់ការបញ្ចប់នៃសិរីបទបង្ហាញមួយដដែលមានចំណងជើងថា Habakkuk's Tables
ដដែលបានបញ្ចប់បុរាណវិទ្យានៅឆ្នាំ 2012។ នៃពេលវេលាសិរីបទបង្ហាញនោះបានបញ្ចប់
សក្តិសាហាវពីរណ្តត្រង់អនុលោមតាមភាគខាងត្បូងមកដល់បីជុំវិញសង្គមបុរាណនឹងម៉ូសេ
និងអលើយ៉ា។ សង្គមនោះបានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដដែល Future for America
បានសម្រេចយល់ការងារដដែលខ្លួនបានផ្តើមតាំងពីឆ្នាំ 1996 ហើយចាប់ផ្តើមសាលាមួយ
ដដែលដោយអន្តរបស់ខ្លួន វាបានហៅថា The School of the Prophets។
បុរសវិជ្ជាជន្ននេះទៀត គួរតែបានហៅសាលានោះថា សាលារបស់ពួកហោរាក្នុងដៃកុលាយ!

ភាពច្នៃប្រឌិតច្រើន និងភាពគ្រាន់ច្រើនដែលបានកើតឡើង បន្ទាប់ពីសាលាបានចាប់ផ្តើម
អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងឡាយដដែលព្រះអម្ចាស់មិនដែលបានបញ្ជាក់ថាជាអ្នកនាំសាររបស់
ទេវតា នាំយកគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេចូលមក
នោះបានបញ្ចប់ដោយសេចក្តីស្នើសុំរបស់ Future for America នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា
ឆ្នាំ 2020។ នៅចំណុចនោះ ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា គួរឲ្យមានសម្លាប់នៃតាមផ្លូវនានា។

ហើយកាលណាពួកគេបានបញ្ចប់ទីបន្ទាល់របស់ខ្លួនហើយ
សក្តិសាហាវដដែលឡើងមកពីរណ្តត្រង់ភាគខាងត្បូង និងផ្តើមសង្គមទាំងនឹងពួកគេ
ហើយនឹងឈ្នះលើពួកគេ ហើយសម្លាប់ពួកគេ។
ហើយសាកសពរបស់ពួកគេនឹងដកស្រង់ចេញពីលើផ្ទៃដីក្នុងជំនាន់នោះ
ដដែលតាមន័យខាងវិញ្ញាណគួរឲ្យមានហៅថា សូដុម និងអស៊ីរី
ជាទីកន្លែងដដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងក៏គួរឲ្យមានឆ្ងល់ផងដែរ។ វិវរណៈ 11:7, 8.

ទីបន្ទាល់ដដែលគួរឲ្យទុកចិត្ត
គឺជាទីបន្ទាល់ដដែលបានបញ្ចប់នៃចុងបញ្ចប់នៃសិរីបទបង្ហាញដដែលមានចំណងជើងថា
តារាងរបស់ហោរាកុក។ បន្ទាប់មក សក្តិសាហាវបានវាយប្រហារ។ ខ្ញុំមិនដឹងសោះថា
នរណាខ្លះកំពុងតាមដានអត្ថបទបច្ចុប្បន្នទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំសន្មតថា
វាគួរឲ្យមានបង្កើតឡើងដោយពួកសក្តិសាហាវរបស់ Future for America
មិនតិចជាងដោយអ្នកដដែលនៃតែពុទ្ធសាសនាទទួលយកការខកចិត្តនៃថ្ងៃទី 18

ខកែកុកដា នោះឡើយ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំព្រំពឹងថា
អ្នកដទៃស្ថិតនៅក្នុងបុរាណនេះ ខ្ញុំព្រំពឹងថាជាសក្ខី នឹងចង់អនុវត្តបញ្ញត្តិ
ការអនុវត្តបុរាណសក្ខីភាពនេះ
ទំនងជាបុរាណសក្ខីភាពនេះ ខ្ញុំព្រំពឹងថា ដូចម្តេចនៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ។
សូមឲ្យយើងយល់នេះចុះ។ ពេលវេលាខ្ញុំលឺពាក្យដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ថា បុរាណសក្ខីភាពរបស់ Future
for America មិនគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ណាមួយទេ បុរាណសក្ខីភាពរបស់
គំរូដោយចលនាមីឡូឡា ហើយក៏ខ្ញុំលឺពាក្យដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ថា
អ្នកនាំសារមនុស្សឡើយ ដ៏មានកម្រិតខ្ពស់
ដ៏មានកម្រិតខ្ពស់នៃចលនានេះ មិនគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ណាមួយទេ
William Miller ទេ។

មីឡូឡាជាអ្នកនៃម៉ាយក្លីឡាដលៃកា
ហើយខ្ញុំបានចូលមកក្នុងអារនេទីស្តិកពីលើកិច្ចការនៅឆ្នាំ 1975 ដូច្នេះ
ខ្ញុំជាអារនេទីស្តិកម្នាក់ដែលមានការបញ្ជាក់ពីគំនិតរបស់ខ្ញុំ។
បុរាណសក្ខីភាពរបស់ខ្ញុំផ្តោតលើការពិចារណា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ព្រះនៃស្ថានសួគ៌នេះពេញដោយព្រះមេត្តា ទើបតែបានបង្កើនខ្ញុំឲ្យដាក់សារដល់ទ្រង់
ពុទ្ធបរិក្ខម្មដ៏ឆ្លាតវៃនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
ការបង្កើតរបស់ទ្រង់បានមកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលសន្យាថា នៅពេលទ្រង់ប្រោសម្លូស
និងអលើយ៉ាឲ្យរស់ឡើងវិញ
ពួកគេនឹងគួរឲ្យមានការប្រោសឡើងវិញជាអ្នកនៃម៉ាយក្លីឡាដលៃកា
មិនមែនជាអ្នកនៃម៉ាយក្លីឡាឡើយ។
ចលនាដ៏មានច្បាប់ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់របស់បុរាណសក្ខីភាពមីឡូឡា គឺជាកាលវេលានៃក្រិក្លាដលៃកា
ដលៃនៃទីបំផុតបានឆ្លងទៅជាម៉ាយក្លីឡាដលៃឆ្នាំ 1856 នៅពេលវាចាប់ផ្តើមដំណើរ
ការនៃការបដិសេធមូលដ្ឋានទាំងឡាយដលៃបានដាក់ទុកដោយពួកមីឡូឡា។ ការបដិសេធនេះ
បានចាប់ផ្តើមដោយការទុកមួយឡើយនូវការអភិវឌ្ឍន៍មិនពេញលេញដលៃបានផ្តល់តាមរយៈ
ប៊ិចរបស់ Hiram Edson។ បុរាណសក្ខីភាពរបស់ម៉ូសេ គឺនៅឆ្នាំ 1863
ចលនារបស់អលើយ៉ាដលៃបាននាំមកនូវសាររបស់ម៉ូសេ គួរឲ្យមានសម្គាល់។
នៅពេលដំណាលគ្នានឹងការដលៃចលនានេះគួរឲ្យមានសម្គាល់
ពួកជំនុំមួយគួរឲ្យមានការចូលមកដលៃម៉ឺងម៉ាត់ចលនានេះ។ ម៉ូសេ
និងអលើយ៉ាគួរឲ្យមានសម្គាល់នៃដលៃកំណើតនៃអារនេទីស្តិក
ហើយពួកគេក៏គួរឲ្យមានសម្គាល់មុនដទៃទៀតនៅចុងបញ្ចប់នៃអារនេទីស្តិក។

នៅចុងបញ្ចប់នៃឡើយដលៃមានលក្ខណៈទំនាយ
និមិត្តនៃទេសភាពនៃគួរឲ្យមានបរិក្ខារក្នុងឆ្នាំ 1989
ហើយចលនាមួយបានចាប់ផ្តើមឡើង ដលៃកើតចេញពីមាតាឡើយ
ព្រះអម្ចាស់មិនបានគួរឲ្យមានដោយការមិនបានដឹងជាមុនឡើយ
ហើយទ្រង់បានផ្សាយថា ទ្រង់នឹងបញ្ចប់ព្រះរាជកិច្ចនៃវេតាទាំងបីរបស់ទ្រង់
ដូចដលៃទ្រង់បានចាប់ផ្តើមវា។ ទ្រង់នឹងបញ្ចប់វាដោយចលនាពួកក្រិក្លាដលៃកា
ដូចដលៃទ្រង់បានចាប់ផ្តើមវា ហើយដលៃម៉ឺងម៉ាត់ដូច្នេះ
ចលនាដ៏ឡើយដោយកំណើត និងគួរឲ្យមានសម្គាល់
ហើយប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញជាពួកក្រិក្លាដលៃកា។ ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដូច្នេះ
ចលនាដលៃគួរឲ្យមានការចេញពីព្រះវិហារឡើយ និងកុលាយជាទីបុរាណ ដលៃមកពីទាំងបុរាណ
នៅក្នុងបុរាណសក្ខីភាពដលៃនេះ ដលៃសហភាពបីជាន់នឹងកុលាយជាទីបុរាណ

ដល់មកពីទាំងបុរាណ។ ហើយនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រក៏ដូចជាសាសនាផងដែរ
សុំនែនលែងសាធារណរដ្ឋបនីយម ក៏នឹងជួបបុរេនូវការរស់ឡើងវិញនៃទីបំបៅ
ដល់មកពីទាំងបុរាណ ហើយដល់ត្រូវបានសម្រាប់ដោយ "woke-ism" នៃអេហ្សីប និងសូដ៍
ប៉ុន្តែបែបនេះទាំងនេះនឹងត្រូវបានពិភាក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ
៖

ហើយមនុស្សពីគ្រប់ជំនាន់ អំបូរ ភាសា និងសាសន៍ទាំងឡាយ
នឹងមើលឃើញសព្វគ្រប់អស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងក្រុង
ហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យយកសព្វគ្រប់ទៅបញ្ចុះក្នុងផ្ទះឡើយ។
ហើយអស់អ្នកដទៃរស់នៅលើផ្ទៃដី នឹងអស់បុរាណចំពោះពួកគេ
ហើយវិភាគសម្រាប់ ហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយអំពីការរស់នៅមក
ដុំបិតហោរាទាំងពីរនេះបានឆ្លើយតបអស់អ្នកដទៃរស់នៅលើផ្ទៃដីទូទាំងទ្វីប
ហើយក្រុមហ៊ុនបីថ្ងៃក្នុងក្រុង ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតព្រះ បានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេក៏ឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន
ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងបានផ្តល់អស់អ្នកដទៃបានឃើញពួកគេ។
វិវរណៈ 11:9-11។

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក មិនត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងផ្ទះទេ
វាគ្មានតែដៃគូស្និទ្ធនៅតាមផ្ទះ ដល់ជាកន្លែងដែលត្រូវបានសម្រាប់ ខណៈដែលសត្រូវ
បស់វាបានអស់បុរាណចំពោះមរណភាពដែលហាក់ដូចជាបានកើតមាននោះ។ ប៉ុន្តែ
«បន្ទាប់ពីបីថ្ងៃក្នុងក្រុង ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតព្រះបានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេបានឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន»។ ពេលវេលាមិនមានទៀតឡើយ ដូច្នេះ
បីថ្ងៃក្នុងក្រុង គឺជានិមិត្តរូបនៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ ឬ ឆ្នាំ ដល់នៅក្នុងវិវរណៈ
12 ខ 6 និង 14 កំណត់ឱ្យទិសដៅស្រដៀង ដល់ទីបរិសុទ្ធ និងពលបរិវារ ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះ
បុរសនិបត្តិពួកគេត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងផ្ទះ នោះពួកគេមិនអាចស្ថិតនៅតាមផ្ទះ
ដល់ពួកគេអាចត្រូវបានដាក់ឈ្មោះនោះទេ។ ការដាក់ឈ្មោះលើ អនាគតសម្រាប់អាមេរិក
មិនមែនគឺជាជ័យជំនះពេលវេលានិមិត្តរូបប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាគឺជារយៈពេលនិមិត្តរូបនៃសារអំពី «បុរាណដង»
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសម្រាប់របស់ម្ចាស់។

ហើយពួកគេនឹងដួលដោយមុខដាវ
ហើយនឹងត្រូវនាំទៅជាឈ្មួញសឹកក្នុងចំណោមអស់ទាំងសាសន៍ទាំងឡាយ;
ហើយក្នុងយូសាឡឹមនឹងត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដោយសាសន៍ដទៃ
រហូតដល់គ្មានសាសន៍ដទៃបានពេញលេញ។ លូកា 21:24។

យូសាឡឹមត្រូវបានដាក់ឈ្មោះលើបីដង។ ដំបូងដោយហាប៊ីឡូន ចាប់ពី 677 មុន គ.ស. រហូតដល់
607 មុន គ.ស.។ ការដាក់ឈ្មោះលើកទីពីរ គឺដោយរ៉ូមពហុជាតិ ចាប់ពី 66 គ.ស. រហូតដល់ 70
គ.ស.។ លើកទីបី គឺដោយរ៉ូមខាងវិញ្ញាណ ចាប់ពី 538 រហូតដល់ 1798។
ការដាក់ឈ្មោះយូសាឡឹមដោយសាសន៍ដទៃ ដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង លូកា
ជំពូក ២១ នោះ គឺជារយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្រាប់បាប។
វិវរណៈ ជំពូក ១១ ដល់នៅទីនោះយើងឃើញសក្តិភាពរបស់ម្ចាស់ និង អលើយ៉ា
បើកឡើងដោយការកំណត់អត្ថបទវិញ្ញាណនៃរយៈពេលនោះ។

ហើយខ្ញុំត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវដំបងវាស់មួយ ដូចជាដំបងវាស់មួយ;
ហើយទេវតានោះបានឈរ ហើយនិយាយថា «ចូរក្រោកឡើង ហើយរស់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ»

និងអាសនៈ ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀតដែលបានបង្កគំនរនៅក្នុងនោះផង»។
ប៉ុន្តែទីលានដល់នោះខាងក្រៅព្រះវិហារ ចូរទុកវាចោល ហើយកុំរារាំងឡើយ
ដុំបិតាគួរមានបុគ្គលឱ្យសាសន៍ដទៃហើយ; ហើយទីក្រុងបរិសុទ្ធនោះ
នោះពួកគេនឹងជាន់ឈូលីននៅក្រោមជើងអស់រយៈពេលសិបពីរខែ។ វិវរណៈ 11:1, 2

ព្រះបន្ទូលបង្គាប់ឱ្យយ៉ូហានរាស់ព្រះវិហារ និងអ្នកផ្សេងៗបង្កគំនរនោះ
តំណាងឱ្យការបើកចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះនៅឆ្នាំ 1844
ព្រោះខែពីរមុននេះមានបញ្ញត្តិថា
យ៉ូហានបានជួបបុរសភាពដូចគ្នាគ្នាខកចិត្តដ៏ធំនៅឆ្នាំ 1844
ហើយបន្ទាប់ពីគាត់គួរមានបុរសថា គាត់គួរតែផ្ទេរវិញការប្រកាសសារនោះឡើងវិញ
នោះខ្ញុំមួយនៃពួកទីដប់មួយបញ្ញត្តិថា ការជំនុំជម្រះនោះទើបតែបានចាប់ផ្តើម។

«ពេលវេលាមានមកដល់ហើយ ដល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលអាចរកឃើញបាន នឹងត្រូវរកឃើញ
ដើម្បីឱ្យអ្វីៗដែលមិនអាចរកឃើញបាននៅសល់ជាប់មាំ។
គ្រប់ករណីទាំងអស់កំពុងត្រូវបាននាំមកពិនិត្យឡើងវិញនៅចំពោះព្រះ;
ដុំបិតាទាំងកំពុងរាស់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ និងពួកអ្នកគោរពបូជានៅក្នុងនោះ។
"សេចក្តីនេះ ព្រះអង្គគង់លើកាន់ផ្កាយទាំងបួនពីរនៅក្នុងព្រះហស្តគូសរបស់ទ្រង់
ដល់យោងចេញទៅកណ្តាលជើងចង្កៀងមាសទាំងបួនពីរ មានព្រះបន្ទូលថា;
យើងសុគាល់អំពីរបស់អ្នក... យើងមានសេចក្តីមួយទៅនឹងអ្នក
ពីព្រោះអ្នកមានហត្ថបទសេចក្តីសុំឡើងវិញរបស់អ្នក; ដូចនេះ ចូរចងចាំថា
អ្នកមានផលកំច្ចះពីទីណា ហើយប្រើចិត្ត ហើយប្រើវិធីការងារដ៏ប្លែកឡើងវិញ;
បើមិនដូច្នោះទេ យើងនឹងមករកអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយនឹងដកជើងចង្កៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងរបស់វា។" "ចូរប្រើចិត្ត;
បើមិនដូច្នោះទេ យើងនឹងមករកអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយនឹងចាប់នឹងអ្នកដោយដាច់ខាតរបស់យើង។ អ្នកណាដែលមានគូរចៀក ចូរ
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយថា៖
ចំពោះអ្នកដទៃទៀត យើងនឹងឱ្យគេបរិភោគម៉ាណាដែលលាក់កំបាំង
ហើយនឹងឱ្យគេមើលមួយ ហើយនោះលើមុខនោះមានឈ្មោះថាមួយសរសេរទុក
ដល់គ្រប់អ្នកណាស្តាប់ឡើយ លើកលែងតែអ្នកដែលទទួលបានប៉ុណ្ណោះ។"» The
1888 Materials, 1116.

ដូចដែលយ៉ូហានកំពុងតំណាងឱ្យការបើកចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះសិបពីរខែនៅឆ្នាំ
1844 គាត់គួរមានបុរសឱ្យទុកវាចោលទីលានខាងក្រៅនៃព្រះវិហារ
ព្រោះទីនោះគួរមានបុគ្គលឱ្យសាសន៍ដទៃ
ដល់នឹងជាន់ឈូលីនបរិសុទ្ធនោះអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។ លូកា ជំពូក 21
បញ្ញត្តិថា សាសន៍ដទៃនឹងជាន់ឈូលីនក្នុងយូសាឡឹម រហូតដល់ "គ្រា"
របស់សាសន៍ដទៃនៃសម្រេចបំពេញ។ នៅក្នុងជំពូក 11 យ៉ូហានទើបតែបានកំណត់ថា
រយៈពេលនៃការជាន់ឈូលីនក្នុងយូសាឡឹមដោយសាសន៍ដទៃ គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 538
ដល់ 1798។ នៅក្នុងជំពូក 12 យ៉ូហានបានកំណត់រយៈពេលនេះពីដងថាជាទីហោសថាន
គឺជារយៈពេលមួយដែលក្រុមជំនុំបានកៀសខ្លួនចូលទៅ
ដើម្បីបើកចេញពីការបៀតបៀនដល់សម្រេចបំពេញរបស់វា។

នៅពេលដែលលោកម៉ូសេ និងលោកអាលីយ៉ា ត្រូវបានសម្រាប់
ហើយត្រូវបានទុកចោលនៅលើផ្ទៃដីឱ្យគេជាន់ឈូលីនអស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះ
នោះបុរេគុតិសាស្ត្របីលើកមុន ដល់ក្នុងយូសាឡឹមត្រូវបានជាន់ឈូលី

ត្រូវយល់ថាជាក្រុមបង្កាញទុកជាមុនអំពីរយៈពេលនោះ។ ក្នុង លូកា ជំពូក ២១
ពួកសាសន៍ដទៃនឹងដាច់ឈ្មោះទីក្រុងបរិសុទ្ធ រហូតដល់ “គុរា”
នៃពួកសាសន៍ដទៃហែនពញ្ជេញ។

ដូច្នេះ លូកា បានកំណត់សម្គាល់អំពី «គុរាសាសន៍ដទៃ» ច្រើនជាងមួយ
ប៉ុន្មានយើងដឹងថា គុរាសាសន៍ដទៃដែលបានសម្រេចពញ្ជេញនោះ គឺនៅឆ្នាំ 1798។
«គុរាសាសន៍ដទៃ» ដំបូងបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 723 មុនគ.ស.
នៅពេលដែលនគរភាគខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល ត្រូវបានអាសុរីជាន់ឈ្មោះ
ការជាន់ឈ្មោះនោះបានចាប់ផ្តើមជាការឈ្លានពានដោយអំណាចមិនជឿព្រះ
ហើយបានបន្តរហូតដល់ឆ្នាំ 538 នៅពេលដែលអំណាចប៉ាប
បានបន្តកិច្ចការនោះរហូតដល់ឆ្នាំ 1798។ លទ្ធផលជឿព្រះបានបំបែកខ្នាតខ្មោច
និងជាន់ឈ្មោះអ៊ីស្រាអែលតាមសាច់ឈាម ហើយលទ្ធផលប៉ាបបានបំបែកខ្នាតខ្មោច
និងជាន់ឈ្មោះអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ។ «គុរា» នៃសាសន៍ដទៃ
តំណាងឲ្យរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំមួយឆ្នាំនៃអំពើអាក្រក់ ជំពូកមុនប្រាំមួយ
ដល់តំណាងឲ្យរយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំនៃការជាន់ឈ្មោះ។ រយៈពេលដំបូង
ត្រូវបានអនុវត្តដោយលទ្ធផលជឿព្រះ ដូចដែលតំណាងដោយអាសុរី
បន្ទាប់មកហើយ បន្ទាប់មករួមមិនជឿព្រះ។ បន្ទាប់មក
អំណាចប៉ាបបានបង្កើនស្ថានភាពទីពីរ ដល់ Miller
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងក្របខណ្ឌបរិសុទ្ធនៃព្រះយាករណ៍ដែលគាត់បានប្រើ
គឺលទ្ធផលប៉ាប ដល់នឹងបន្តការជាន់ឈ្មោះរហូតដល់ឆ្នាំ 1798។
ការជាន់ឈ្មោះរបស់ទាំងលទ្ធផលជឿព្រះ និងលទ្ធផលប៉ាប
គឺជាសំណួរដ៏ពិតប្រាកដដល់ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងសន្ទនានៅសូម៉ាលី
ដល់បង្កើតចម្លើយនោះឡើងជាមូលដ្ឋាន
និងជាសរស្រីរក្សាដល់អារម្មណ៍នៃទីសីម។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានប្រើបរិសុទ្ធមុនាក់កំពុងនិយាយ ហើយបរិសុទ្ធមុនាក់ទៀតបាននិយាយ
ទៅកាន់បរិសុទ្ធមុនាក់នោះដល់បាននិយាយថា និមិត្តអំពីយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ
និងអំពើល្អដល់បង្កការបំផ្លាញ ដើម្បីប្រគល់ទាំងទីបរិសុទ្ធ
និងពលបរិវារឲ្យត្រូវបានជាន់ឈ្មោះរោមជើង នោះនឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា?
ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំថា ដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ បន្ទាប់មក
ទីបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានសម្អាត។ ដានីយ៍លើ 8:13, 14.

ទេវតាប្រៀល និងទេវតាផលដេរៀត បាននាំមិលលើឲ្យយល់ថា «ប្រចាំថ្ងៃ»
តំណាងឲ្យលទ្ធផលពហុវេនីយម ហើយ «ការលងដល់នាំឲ្យសង្កត់សង្កៀប»
តំណាងឲ្យលទ្ធផលសម្អាតចេញ។ ទាំងលទ្ធផលពហុវេនីយម និងលទ្ធផលសម្អាតចេញ
នឹងជាន់ឈ្មោះទីបរិសុទ្ធ និងពួកមហាជន។ ដូច្នេះ «គុរា» នៃសាសន៍ដទៃ
ដល់លូកាបានយោងដល់ គឺជារយៈពេលជាន់ឈ្មោះពីរ ដង
ដល់មានមួយពាន់ពីររយប្រាំបីឆ្នាំ ហើយទាំងពីររយប្រាំបីឆ្នាំនាបុរាណគុរា នៃអំពើអាក្រក់ ២៦។

សារនៃ «សម្រប» របស់ម៉ូសេ ត្រូវបានសម្របនៅឆ្នាំ 1863 ពុំមែនជាមួយនឹងអនុករណ៍សារ
អលើយ៉ា ដល់បាននាំមកនូវសាររបស់ម៉ូសេ។ ទាំងសាររបស់ម៉ូសេ និងអនុករណ៍សារ អលើយ៉ា
ត្រូវបានរស់ឡើងវិញក្រោយថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ បន្ទាប់ពីសាររបស់ម៉ូសេ
ដល់ត្រូវបានប្រកាសមុនដទៀតដោយអលើយ៉ា
នោះទាំងសារនិងអនុករណ៍សារត្រូវបានសម្រប

ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានទុកចោលនូវលើផ្លូវ
មិនមានបញ្ចុះសពអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ
នេះគឺជាការគុជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅនឹងសារនៃ «បុរាណវិទ្យា» ដដែលនិយាយហៅថា
«សមុបថ» របស់ម៉ូសេ ចលនា និងអ្នកនាំសារ ដដែលជួយការសុទ្ធនសាររបស់អលើយ៉ា របស់ម៉ូសេ
ដូចដែលមានគំណាងជាមុនដោយ Miller និងពួក Millerites
នូវទីបញ្ចប់នឹងឈរឡើងលើដីនៃរបស់ខ្លួន ហើយគួរឲ្យមានរស់ឡើងវិញ។

ហើយក្រោយពីបីថ្ងៃកន្លះ ពុរវិញ្ញាណនៃជីវិតពីពុរមានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេមានឈរលើដីនៃរបស់ខ្លួន; ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងមានផ្ទុក
លាក់មកលើអ្នកទាំងឡាយដែលមានយើងពួកគេ។
ហើយពួកគេមានរស់ឡើងដ៏ខ្លាំងមួយពីសូចនស្ថិត និយាយមកកាន់ពួកគេថា៖
«ចូរឡើងមកទីនេះ»។ ហើយពួកគេមានឡើងទៅសូចនស្ថិតក្នុងពពកមួយ;
ហើយសត្វរបស់ពួកគេមានយើងពួកគេ។ វិវរណៈ 11:11, 12។

យើងនឹងលើកយកសេចក្តីពិតនេះមកពិភាក្សាក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។